

હતાના સમયની સાથે કરવા ચોથની પરંપરા પણ નવા રંગો ધારણ કરી રહી છે. પહેલાં આ દિવસે મોટાભાગે સુહાગન મહિલાઓ જ નિર્જળ વ્રત રાખતી હતી. જોકે, આજના સમયમાં પરિચયો પણ પત્ની માટે રાખી અનોખી રીતે તેમના વાર્ષિક પાંદર માટે પ્રેમ વ્યક્ત કરે છે. કરવા ચોથ ઉજવણીના બદલાવા ટ્રેન્ડમાં હવે રોમેન્ટિક ડિનર કેટનો પણ સમાવેશ થઈ રહ્યો છે. રફટોપ રેસ્ટોરન્ટ કે કેન્ડલ લાઈટ ડિનરનું આયોજન કરી આ દિવસને ચાહવાર બનાવે છે. મોંઘી ગીફ્ટ આપવા કરતા પત્ની સાથે કવોલિટી ટાઈમ વિતાવવો વધુ મહત્વનો બની રહ્યો છે. કરવા ચોથનું વ્રત હવે હસબન્ડ પણ રાખી પત્નીના સ્વાસ્થ્ય માટેની શુભકામનાઓ વ્યક્ત કરે છે. સુરતમાં તો હવે ગુજરાતી કપલ પણ કરવા ચોથની પરંપરા સાથે અનોખી ઉજવણી કરી આ વ્રતને કાચમાં સંભાળી રાખી રહ્યા છે. ચાલો કરવા ચોથની ઉજવણીમાં કયા નવા રંગો ઉમેરાયા છે તે જાણીએ...

વ્રત ખુલતા પત્ની તરફથી સ્વીટ સરપ્રાઈઝ મળે

આ ચલ ગર્ભના પ્રિયાંશુભાઈ સાથે મેરેજને અઢી વર્ષ થયા છે. પ્રિયાંશુ બે વર્ષથી વાર્ષિક આંચલ સાથે કરવા ચોથનું વ્રત કરે છે. તેમને સ્વીટ્સ બહુ ભાવે એટલે રાત્રે વ્રત ખુલે ત્યારે પત્ની તરફથી અવનવી સ્વીટ્સની સરપ્રાઈઝ મળે. આંચલ ગર્ભ જણાવ્યું છે. હું મૂળ પંજાબના પટિયાલાની વતની છું. હું વર્કિંગ પણ છું અને મારા હસબન્ડનો જવેલરીનો બિઝનેસ છે. મારા હસબન્ડનું કહેવું છે કે એકબીજા માટે વ્રત રાખવું એ પ્રેમની અભિવ્યક્તિ છે. તેઓ કહેતા હોય કે આંચલ તું મારા માટે આખો દિવસ તરસી રહે છે તો હું પણ તારા માટે તરસ્યો રહી શકું ને! કરવા ચોથ પહેલાં હું મહેલો આર્ટિસ્ટ પાસે હાથ પર મહેલો લગાવવા જાઉં ત્યારે મારા હસબન્ડ પણ મારી પાસે જ ઊભા હોય. અમે સવારે સૂર્યાદય પહેલાં સરગી ખાઈ લેતા હોઈએ પછી આખો દિવસ પાણી પણ નથી પીતા. આકાશમાં ચંદ્ર દેખાય ત્યારે એકબીજાને પાણી પીવડાવી વ્રત ખોલીએ અને રેસ્ટોરન્ટમાં ડિનર ડેટ પર જઈએ જ્યાં મારા હસબન્ડ મને ગીફ્ટ આપી મારા પ્રત્યે લાગણી દર્શાવે. મારા હસબન્ડ મારા માટે વ્રત રાખે છે તે વાત નજીકના લોકો બીદાવે છે.

ગુજરાતી હોવા છતાં પત્ની સાથે વ્રત કરે

તરસ તો લાગે પણ એક દિવસ પાણી ના પીએ તો શરીર સુકાઈ થોડી જવાનું છે! હું વ્રતનો આખો દિવસ પત્નીના નામે રાખું. કામધંધાથી છૂટી લઈ લઉં અને પત્નીને મૂવી બતાવું, સરપ્રાઈઝ પ્લાન કરું. ગયા વર્ષે હું તેને સચિન હાઈલે પર લઈ ગયો હતો અને ત્યાં પુલ પરથી તેને ચંદ્રના દર્શન કરાવ્યા હતા. અમે કરવા ચોથ પર એકબીજાને ગીફ્ટ નથી આપતા. આ વખતે ૩૦ તારીખે અમારા નવા ઘરનું મુકૂર્ત છે અને તેના એક દિવસ પહેલાં એટલે કે ૨૯ તારીખે કરવા ચોથ છે તો આ વખતની કરવા ચોથની ઉજવણી વિશેષ બની રહેશે.

કરવા ચોથ પર પતિ પણ રાખે વ્રત, ડિનર કેટથી કરે પ્રેમ વ્યક્ત

૧૫ વર્ષના નિયમને આજે પણ જાળવ્યો છે

૨ મન ઢીંગરાના રુચિ ઢીંગરા સાથે મેરેજને ૧૫ વર્ષ થયાં છે. તેમનું કહેવું છે કે લગ્ન થયા ત્યારથી વ્રત રાખું છું તો તે નિયમને મેં હજી સુધી ખુશીખુશી જાળવી રાખ્યો છે. હું સવારે સરગી નથી પાતો અને આખો દિવસ અન્ન-જળ પણ નથી લેતો. સાંજે પૂજા બાદ મારી પત્ની લીંબુ પાણી પીતી હોય છે પણ આકાશમાં ચંદ્ર દેખાય તેની પૂજા થાય પછી જ હું પાણી પીવું છું. અમે એકબીજાને પાણી પીવડાવીએ. દર વર્ષે કરવા ચોથ પર હું વાર્ષિક રૂંસ લઈ આપું. હું આ વ્રત મારી ખુશીથી મારી વાર્ષિક પ્રત્યે પ્રેમની લાગણી વ્યક્ત કરવા કરું છું. રાત્રે હું અને મારી વાર્ષિક તથા મારી સિસ્ટર અને બનેલી અમે રેસ્ટોરન્ટમાં ડિનર પર જઈએ. મન ગમતું કૂડ એન્જોય કરી અમે અમારા આ વ્રતને યાદગાર બનાવીએ. મારા બંનેવી હું વ્રત રાખું છું તે બાબતે હળવી મજાક કરતા હોય પણ તેમને પણ હું વાર્ષિક માટે વ્રત કરું છું તે ગમે છે

છેલ્લા ૩ વર્ષથી વ્રત શરૂ કર્યા

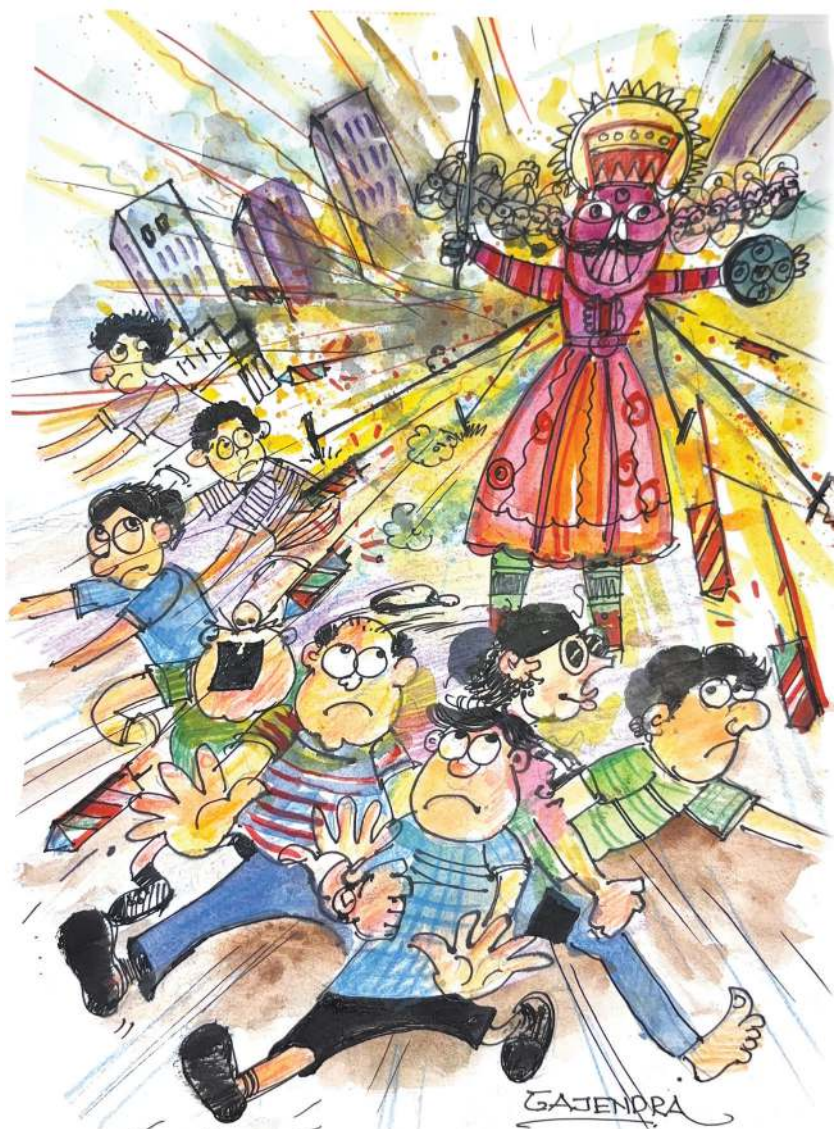
આ શિખ અરોડા કાપડના બિઝનેસ સાથે સંકળાયેલા છે. તેઓ મૂળ પંજાબના છે પણ ઘણો સમય હરિયાણામાં પણ રહ્યાં હતાં. તેમણે જણાવ્યું કે, મારા સિલ્કી સાથેના લગ્નને ૧૧ વર્ષ થયાં છે. હું કરવા ચોથનું વ્રત છેલ્લાં ત્રણ વર્ષથી રાખું છું. હું સવારે લગભગ સાડા ચાર વાગે પત્ની સાથે સરગી કરી લઉં, જેમાં કૂટરસ, ડ્રાયફ્રૂટ્સ અને પંજાબી ફરસાજ હોય, પછી આખો દિવસ પાણી પણ નહીં પીવાનું. સાચું કહું તો મને આ દિવસે પાણીની તરસ પણ નથી લાગતી. ભરપૂર ૧૨ વાગે ઓફિસ જાઉં અને સાંજે વહેલા ઘરે આવી જાઉં. મારી વાર્ષિક મને આ દિવસે વ્રત ખોલ્યા બાદ ક્યારેક ગિફ્ટમાં બ્રેસલેટ તો ક્યારેક રિંગ આપે. મેં પણ તેને રિંગ, મોબાઈલ ફોનની ગીફ્ટ આ પ્રસંગે આપી છે. એકબીજાને જોઈને, એકબીજાને પાણી પીવડાવીને વ્રત ખોલીએ અને પછી રેસ્ટોરન્ટમાં તેને ડિનર ડેટ પર લઈ જાઉં જ્યાં તેને મનગમતું કૂડ ખવડાવું.

ગજેન્દ્ર મજુહિયા

‘સુરત’ - રંગરંગીલું, મનમોજીલું, સદા ધબકતું આપણું આ શહેર; સૌને અપનાવતું, સૌને આવકારતું અને સૌને સુરતી બનાવી દેતા આ શહેરને કોઈ વળી રાજ્યનું આર્થિક પાટનગર કહે, તો કોઈ એને તેની ખાણી-પીણી માટે જાણે, કોઈ તેને દેશના સૌથી સ્વચ્છ શહેર તરીકે ઓળખે, તો કોઈ તેની પચરંગી પ્રજાને કારણે મિલિ - ભારત તરીકે સંબોધે. આપણા આ માનીતા શહેરના અનેક, વિવિધ રૂપો આપણે જોઈએ છીએ, જાણીએ છીએ; તેની જીવનશૈલી જુવીએ છીએ, માણીએ છીએ. તો અહીં ‘સિટીપલ્સ’માં શરૂ થતાં આ વિભાગમાં આપણાં જાણીતા આ જ સુરત શહેરને એક અલગ દ્રષ્ટીએ બતાવવા પ્રયાસ કરીશું. સુરતના સિદ્ધહસ્ત કલાકાર અને કાર્ટૂનિસ્ટ ગજેન્દ્ર મજુહિયા તેમની વિશિષ્ટ શૈલીમાં સુરતના તથા તેની રોશ્નિ જીવનશૈલીના આગવા પાસાંને તેમની ખટમિઠી સાથે થોડી તિક્ષ્ણ નજરે પ્રસ્તુત કરશે. ચિત્રમાં ક્યારેક થોડું રમુજ જણાશે, તો ક્યારેક થોડું વ્યંગ જણાશે. હા, પણ સુરતીપણું હંમેશાં છલકાશે!..

બળતા રાવણમાંથી ફૂટીને લોકો પર પડતા ફટાકડા, બતાવે છે કે માનવ પણ કરે છે રાવણ જેવાં ગતકડાં...

હર્ષભેર રાવણ દહનને ખેવા ભેગી થઈ આખી સભા, પૂતળામાંથી છૂટ્યા ફટાકડા ને ભાગી લોકોની પ્રભા... કર્મ તો આપણાં છે રાવણથી ચે વધુ કાળા ને ફૂર, તોય પૂતળા પર દાષ ઢોળીને કરીએ છીએ ગર્વ અસૂર... પતંગની જેમ ઊડતા આ ફટાકડા એ માનવીની વાસ્તવિકતા દર્શાવે, પોતાના પાપો ઢાંકવા આજે માણસ બીજાને જ દોષી ઠહેરાવે...!

સુરતીઓનો પ્રિય તહેવાર ચાંદની પડવો નજીક છે. આપણે સૌ જાણીએ છીએ કે ૧૮૫૭નાં વિપ્લવમાં તાત્કાલિક સેનાને ઊર્જા આપવા માટે ‘ધારી’ની શોધ એક સંતે કરાવી હતી. પરંતુ, ધારીનાં સર્જક એવા આ ચમત્કારિક સંત ખરેખર કોણ હતા અને તેમનો ભૂતકાળ કેટલો રોમાંચક હતો, તે ખરું ઓછા લોકો જાણે છે. વર્ષ ૧૮૩૮માં સંત નિર્મળદાસજીએ સ્થાનિક કંદઈ દેવચંદ્ર શુક્લને માવો, સૂકોમેવો અને ઘીથી ભરપૂર શક્તિવર્ધક મીઠાઈ બનાવવા પ્રેરણા આપી હતી.....

નિર્મળદાસબાબા: સુરતમાં ધારીના પ્રણેતાની વણજાણેલી વાતો

આ સંતનું મૂળ નામ અમરાવ શુક્લ હતું. તેમનો જન્મ અયોધ્યાના ઉચ્ચ શુક્લ બ્રાહ્મણ પરિવારમાં વિક્રમ સંવત ૧૮૨૨માં થયો હતો. વૃદ્ધ માતા-પિતાને ટેકો આપવા, માત્ર ૧૨ વર્ષની નાની વયે તેમણે લખગોના નવાબ આસફ-ઉદ-દૌલાના દરબારમાં સૈનિક તરીકે નોકરી સ્વીકારી. અમરાવ અત્યંત નીડર અને પ્રમાણિક સૈનિક હતા. વર્ષો સુધી વફાદારીપૂર્વક સેવા આપી, પરિવાર માટે ધન કમાયા બાદ તેમણે નોકરી છોડી દીધી. પરંતુ, થોડા વર્ષો પછી જ્યારે તેઓ ફરી લખગો ગયા ત્યારે શાસક નવાબ સાદત-અલીએ તેમને નોકરી આપવાનો ઇનકાર કર્યો. હતાશ થઈને પરત ફરતી વખતે અમરાવનો ભેટો જંગલમાં ડાકુઓની ટોળકી સાથે થયો. સંજોગોના પ્રવાહમાં અમરાવ એક ભયાનક ડાકુ બની ગયા, જેમનું નામ જ લોકોમાં ભય પેદા કરતું હતું. જોકે, ગરીબોને લૂંટવાને બદલે તેમણે સીધી નવાબની તિજોરીઓ જ લૂંટવા માંડી.

એકવાર ડાકુ સરદાર સુબહનનું યુદ્ધમાં મૃત્યુ થયું. અમરાવ જ્યારે તેનું કપાચેનું માથું લઈને સુબહનની પત્ની આશુમતી પાસે ગયા, ત્યારે તે રડવાને બદલે હસી પડી અને ખુશીથી બીજા લગ્ન કરવાની વાત કરી. આ સ્વાર્થી વલણે અમરાવના હૃદયમાં સંબંધો પરથી વિશ્વાસ ઉઠાડી દીધો અને તેમનામાં તીવ્ર ‘વેરાગ્ય’ જગાવ્યો.

સંસારની મોહમાયાથી વિરક્ત થઈને અમરાવ સીધા હિમાલય ચાલ્યા ગયા. ત્યાં તેમણે સતત ૧૨ વર્ષ સુધી કઠોર તપસ્યા કરી અને આખરે બ્રહ્મજ્ઞાન પ્રાપ્ત કર્યું. જ્ઞાન પ્રાપ્તિ બાદ તેઓ સદગુરુ ઓઘવદાસજીના શરણે ગયા. અગાઉ તેમને સ્વીકારવાનો ઇનકાર કરનાર ગુરુજીએ, હવે તેમના શુદ્ધ આત્માને ઓળખીને તેમને હૃદયસરસા ચાંપી દીધા. ગુરુજીએ કહ્યું કે અમરાવના તમામ પાપ ધોવાઈ ગયા છે, અને તેમને નવું નામ આપ્યું - ‘નિર્મળ’. સંત નિર્મળદાસે ત્યારબાદ ૧૮ વર્ષ સુધી ગુરુજીના આશ્રમમાં રહીને તેમની અવિરત નિઃસ્વાર્થ સેવા કરી. ગુરુની આજ્ઞા અને આશીર્વાદ મળ્યા બાદ આ સંત સમગ્ર ભારતભ્રમણ અને તીર્થયાત્રાઓ માટે

નીકળી પડ્યા.

તીર્થયાત્રા કરતાં કરતાં સંત નિર્મળદાસ દક્ષિણ ગુજરાતમાં નવસારી નજીક દાંડીવલ્લા ખાતે રોકાયા.

એક વૃક્ષ નીચે ધ્યાનમાં બેઠેલા આ તેજસ્વી સંતે પોતાના નાના-મોટા ચમત્કારોથી લોકોના હૃદય જીતી લીધા. એકવાર દૂધ લઈને જતી એક ગરીબ મહિલાનું માટલું પડી જતાં તે રડવા લાગી, ત્યારે બાળાના આશીર્વાદથી માટલું ફરી દૂધથી ભરાઈ ગયું. તેમની ખ્યાતિ એટલી વધી કે ત્યાં હનુમાન મંદિર અને એક ગુફા બનાવવામાં આવી. થોડા વર્ષ પછી, છબીલદાસ નામના એક વૃદ્ધ ભક્તની વિનંતીથી કે હવે ઉમરના કારણે રોજ દાંડી આવવું મુશ્કેલ છે, સંતે સુરત આવવાનું વચન આપ્યું. વિક્રમ સંવત ૧૮૯૨માં તેઓ સુરત આવ્યા અને કોટસડીલ (નવસારી બજાર) ખાતે પોતાનો આશ્રમ સ્થાપ્યો. સુરતના નિવાસ દરમિયાન, તેમનો ભેટો સંત કવિ નેમદાસ, શાયર હરિલાલ, સંત હારકાદાસજી,

ભક્ત કવિઓ અને જાદુગર મોહનસિંહ જેવી અનેક વિભૂતિઓ સાથે થયો.

૧૮૫૭ના સ્વાતંત્ર્ય સંગ્રામ વખતે સુરતમાં ગોરા અંગ્રેજોનો ભારે આતંક હતો. સરકારે મંદિરો અને ધર્મસ્થાનોમાં લોકોના ભેગા થવા પર પ્રતિબંધ મૂક્યો હતો. તેમ છતાં, સંત નિર્મળદાસના આશ્રમમાં રોજ ભક્તોની ભીડ જામતી અને સત્સંગ થતો. અંગ્રેજ કલેક્ટરને શંકા ગઈ કે અહીં રાજ્ય વિરોધી પ્રવૃત્તિઓ થાય છે, આથી તેણે સંતને ગિરફતાર કરી જેલની અંધારી કોટડીમાં પૂરી દીધા. પરંતુ ત્યારબાદ અક્લબનીય ચમત્કારો સર્જાયા. એક તરફ સંત જેલની કોટડીમાં ધ્યાનમાં બેઠેલા જોવા મળતા, તો બીજી જ ઘણે તેઓ ઘોડા પર સવાર થઈને સુરતના રસ્તાઓ પર ફરતા કે મંદિરમાં આરતી કરતા નજરે પડતા! આ સ્તબ્ધ લીલાથી ગોરા અધિકારીઓ અને સિપાહીઓ સ્તબ્ધ થઈ ગયા.

અંગ્રેજ કલેક્ટરને શંકા ગઈ કે અહીં રાજ્ય વિરોધી પ્રવૃત્તિઓ થાય છે, આથી તેણે સંતને ગિરફતાર કરી જેલની અંધારી કોટડીમાં પૂરી દીધા. પરંતુ ત્યારબાદ અક્લબનીય ચમત્કારો સર્જાયા

જ્યારે અત્યાચારી જેલરે સંતની ધ્યાનાવસ્થા ભંગ કરી તેમને હેરાન કરવાનો પ્રયાસ કર્યો, ત્યારે ખુદ મહાબલી હનુમાનજી કોપે ભરાયા અને જેલરને પથ્થર પર પટકીને અધમૂવો કરી દીધો. બીજી તરફ, મધરાતે અંગ્રેજ કલેક્ટરના બંગલાની બહાર અદ્રશ્ય આત્માઓ અને સ્ત્રીઓના રુદ્ધ તથા શ્રાપના અવાજો ગુંજવા લાગ્યા. ભયભીત થયેલો ગોરો કલેક્ટર વહેલી સવારે દોડતો જેલમાં પહોંચ્યો, સંતના ચરણોમાં પડી માફી માંગી અને પૂર્ણ સન્માન સાથે તેમને મુક્ત કરી આશ્રમ પહોંચાડ્યા.

સંત નિર્મળદાસજી માત્ર સુરતની પ્રખ્યાત ‘ધારી’ના પ્રેરક જ નહોતા, પરંતુ સુરતના આધ્યાત્મિક અને રાષ્ટ્રપ્રેમના ઇતિહાસમાં પણ તેમનું નામ એક શક્તિશાળી, ચમત્કારિક અને પરમ સંત તરીકે સુવર્ણ અક્ષરે અંકિત છે.